

Full diocesà

2 de gener del 2022

p4 —Primers passos de la capella d'adoració perpètua de Manresa

p5 —Noves propostes de l'Institut de Ciències Religioses

L'Epifania del Senyor, 6 de gener

Un nou any ha començat,
i el bell estel, quin esclat!
Des d'aquell jorn que fa història
i en servem tots la memòria,
els tres regis personatges,
acompanyats de llurs patges,
cada nit d'Epifania,
amb renovada alegria,
escampen arreu del món
dons i festa i goig pregon.
L'ambaixada bondadosa
manifesta generosa
amb fidel complicitat
la joia d'aquell Nou Nat.

Lleonard del Rio Campmajó

Adoració dels Reis Mags - Lill Tschudi (1940)

«La Paraula era amb Déu i la Paraula era Déu»

Diumenge II després de Nadal / Cicle C

Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira

La saviesa, s'elogia ella mateixa, es gloria enmig del seu poble, parla en la reunió del poble de l'Altíssim, es gloria davant dels seus estols, s'enalteix enmig del poble, s'admira d'ella mateixa en la reunió santa, fa el seu elogi davant la multitud dels elegits i entre els beneïts es proclama beneïda, dient: «El Senyor de l'univers em donà una ordre, el qui em va crear i m'assenyala on plantaré la meva tenda em digué: "Acampa entre els fills de Jacob, fes d'Israel la teva heretat, treu nous plançons entre els meus elegits."»

»M'ha creat abans del temps, des del principi, i mai més no deixaré d'existir. Li dono culte davant d'ell al temple sant. Així m'he establert a Sió, m'ha fet trobar repòs a la ciutat que ell i jo estimem, exerceixo el meu poder a Jerusalem. He tret brotada en un poble ple de glòria, en la possessió del Senyor, en la seva heretat; estaré per sempre en la reunió dels sants.» (24,1-4.12-16)

Salm responsorial

El qui és la paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernàculo.

[147]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que ens ha beneït en Crist amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel; ens elegí en ell abans de crear el món, perquè fóssim sants, irrepremissibles als seus ulls. Per amor ens destinà a ser fills seus per jesucrist, segons la seva benèvola decisió, que dóna lloança a la grandesa dels favors que ens ha concedit en el seu Estimat.

Per això, ara que he sentit parlar de la fe que teniu en Jesús, el Senyor, i del vostre amor per tots els fidels, jo no em canso de donar gràcies per vosaltres, i us recordo en les meves pregarries, demanant al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell: demanant-li també que il·lumini la mirada interior del vostre cor, perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades, l'heretat que ell us dóna entre els sants.

(1,3-6.15-18)

Evangelí segons sant Joan

Al principi ja existia el qui és la Paraula. La Paraula era amb Déu i la Paraula era Déu. Era, doncs, amb Déu al principi. Per ell tot ha vingut a l'existència, i res del que ha vingut a existir no hi ha vingut sense ell. Tenia en ell la Vida, i la Vida era la Llum dels homes. La Llum resplendeix en la foscor, però la foscor no ha pogut ofegar-la. [Déu envià un home que es deia Joan. Era un testimoni; vingué a donar testimoni de la Llum, perquè per ell tothom arribés a la fe. Ell mateix no era la Llum; venia només a donar-ne testimoni.] Existia el qui és la Llum verdadero, la que, en venir al món, il·lumina tots els homes.

Era present al món, al món que li deu l'existència, però el món no l'ha reconegut. Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit. Però a tots els qui l'han refut, als qui creuen en el seu nom, els concedeix poder ser fills de Déu. No són nascuts per descendència de sang, ni per voler d'un pare o pel voler humà, sinó de Déu mateix. El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle, i hem contemplat la seva glòria, que li pertoca com a Fill únic del Pare ple de gràcia i de veritat. [...]

(1,1-18)

«El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle»

La Paraula en el món

Carles Riera i Fonts, *pvrre*.

Déu passa enmig nostre i hi planta la tenda perquè siguem manifestació del seu amor.

La Paraula vingué al món —que li deu l'existència— encarnada en Jesús de Natzaret, comunicació de la bondat i bellesa divines.

Creure consisteix a acollir Jesús, revelació i saviesa del Pare, llum per a la humanitat, guia i sentit de la nostra existència. El Verb, preexistent des de sempre, inaugura rutes d'esperança, respon a l'ansia d'estimació i de vida de cada ésser humà, ens obre el cor i la ment.

El necessari camí d'aclimatació del cristianisme a la modernitat —que el filòsof i teòleg Pere Lluís Font demana de recórrer— ha de partir, sens dubte, de l'acolliment de la paraula revelada, del seu aprofundiment, estudi i posada en pràctica. Així com la llum alegra els ulls, l'escriptura aviva l'esperit i l'enteniment, i ens orienta per a la missió. D'on, doncs, que l'espiritualitat bíblica convé que vagi de bracet amb un cristianisme vivencial i pràctic. Dit altrament, el místic d'aquest nostre temps ha de conrear un misticisme «d'ulls oberts» —com ha dit algú—, portador d'un missatge de salvació compromès amb l'ara i aquí.

El Déu cristià és un obsequi de llibertat per a qui en vol ser mereixedor. La seva paraula traspua sempre respecte i comprensió, vida i esperança; Jesús —suprema revelació del Pare— ens l'ha anunciada fidelment i benigna.

La imatge

L'evangelí de Joan s'encapçala amb un poema que el resumeix. S'inicia amb l'eternitat del Pare, que viu eternament amb el Verb pel qual ha creat tot allò que existeix. Bo i cercant familiaritat amb la humanitat, el Verb s'encarna, home entre els homes, passa pe la Mort i la Resurrecció i fa el do del seu Esperit. En les festes nadalenques tenim el retaule del conjunt de l'obra de Déu.

Sant Joan Evangelista (1926). J.M. Sert

Agenda

Lit. hores: Setmana II

3 dilluns

—El Santíssim Nom de Jesús
—Santa Genoveva, vg.
1Jo 2,29-3,6/Salm 97/Jo 1,29-34

4 dimarts

—Santa Àngela de Foligno, rel.
1Jo 3,7-10/Salm 97/Jo 1,35-42

5 dimecres

—Sant Simeó Estilita, anacoreta
—Sant Manuel Gonzalez, bisbe
1Jo 3,11-21/Salm 99/Jo 1,43-51

6 L'Epifania del Senyor

L'Adoració dels Sants Reis Melcior, Gaspar i Baltasar
Festa de precepte
Onom. d'Adoració o Dora
Nostra Senyora dels Reis (A Santa Maria del Pi)
Jornada del catequista nadiu i l'IEME
Is 60,1-6/Salm 71/Ef 3,2-3a.5-6/
Mt 2,1-12

7 divendres

—Sant Ramon de Penyafort, dominic
1Jo 3,22-4,6/Salm 2/Mt 4,12-17.23-25

8 dissabte

—Sant Apol·linar, bisbe
1Jo 4,7-10/Salm 71/Mc 6,34-44

9 El Baptisme del Senyor / Cicle C

—Sant Julià
Is 40,1-5.9-11/Salm 103/Tt 2,11-14;3,4-7/Lc 3,15-16.21-22
O bé Is 42,1-4.6-7/Salm 28/Ac 10,34-38/Lc,15-16.21-22

Dos mesos de la capella d'adoració perpètua de Manresa

Redacció

El dia de Tots Sants es va inaugurar a la parròquia de la Mare de Déu de la Mercè de Manresa una capella per a l'adoració perpètua del Santíssim (dia i nit, vint-i-quatre hores al dia tot l'any). És la primera iniciativa d'una adoració sostinguda amb torns de laics a la nostra diòcesi.

Com va néixer la idea? Què aporta una capella d'adoració perpètua?

Des que la nostra comunitat va arribar a Manresa, allà per l'any 2007, hem tingut la capella d'adoració com a projecte pastoral, atès que les nostres Constitucions (de l'Institut del Verb Encarnat) ens ensenyen que l'Eucaristia «ha de ser un dels nostres grans amors, ja que és el signe inequívoc de l'amor sense mesura de Déu als homes, de Déu que vol quedar-se entre els homes, de Déu que es lliura totalment a l'home: en l'Eucaristia, la lògica de l'Encarnació aconsegueix les seves extremes conseqüències». I això és justament el que aporta: ser un record viu d'aquest amor del Senyor pels homes i una resposta generosa del seu poble romanent davant la seva presència.

Després d'unes setmanes de funcionament, estan contents?

Sí, és clar! Sant Manuel González, l'apòstol dels sagraris abandonats, parlant de la consoladora veritat de la presència del Senyor en l'Eucaristia, assegurava que «el dia en què acabeu d'adonar-vos d'això, ningú no us guanyarà en alegria i felicitat». Aquest goig és el que va experimentant, a poc a poc, cada adorador, i nosaltres, com a pastors, no podem més que ale-

grar-nos amb ells i també sentir d'alguna manera el consol del Cor de Jesús que està desitjós de satisfer de gràcies el seu ramat.

Qui pot ser adorador/a? Encara s'hi pot apuntar gent? Com?

Adorador/a pot ser-ho qualsevol persona que tingui fe i vulgui, com Maria als peus de Jesús, dedicar una mica de temps al «l'única cosa necessària», a la «millor part, que no li serà presa» (cf. Lc 10,42). La capella està oberta les vint-i-quatre hores per a tot aquell que vulgui visitar el Senyor, però millor encara és apuntar-se a una hora setmanal, a fi d'assegurar-se a un mateix que no deixarà de passar aquest temps amb el Senyor. Poden apuntar-se a la pàgina web <<https://adoracioneucaristica.org/>>, on també pot veure's l'adoració online, o bé contactant amb aquests números: 663 91 20 41 / 935 186 551.

Alguna cosa més a afegir?

La capella porta el nom de Sant Ignasi de Loiola per ser Manresa la ciutat ignasiana per excel·lència i per fer cinc-cents anys del seu pas per aquí. Ell va ser un gran enamorat del Santíssim Sagrament. Voldria acabar amb unes línies que escriví des de Roma als seus paisans de Loiola: «Us demano, requereixo i suplico, per amor i reverència de Déu nostre Senyor, que amb moltes forces i amb molt d'afecte us esforceu a honorar, afavorir i servir l'Unigènit Crist Senyor en aquesta obra tan gran del Santíssim Sagrament, on la seva Divina Majestat, segons Divinitat i segons Humanitat, està tan gran, i tan senyer, i tan poderós, i tan infinit com està en el cel.»

**història de la
música sacra**

**filosofia per al
present**

**teologia
espiritual**

Les tres càpsules formatives que es promouen pel segon quadrimestre del curs 2021-2022

L'Institut Superior de Ciències Religioses proposa càpsules formatives humanístiques obertes a tothom

Tres assignatures destacades de l'oferta del segon quadrimestre

L'Institut Superior de Ciències Religioses de Vic (ISRCVic) imparteix estudis a nivell universitari de disciplines teològiques, filosòfiques i també del camp de les humanitats. Les assignatures d'Història de la Música Sacra, Filosofia per al Present i Teologia Espiritual són tres de les matèries destacades que s'han programat per al segon quadrimestre d'aquest curs. S'hi pot inscriure qualsevol persona interessada, sense necessitat de matricular-se a tot el curs.

Història de la Música Sacra. Amb diferents estils i gèneres, amb les diverses formes estètiques teixides pel llenguatge musical des dels inicis fins a l'actualitat, la música sacra ha anat configurant-se segons els canvis estructurals en diferents àmbits com el polític, el social o el tecnològic, així com el pensament filosòfic i religiós. El patrimoni musical sorgit en el si de l'Església és ingent. Aquesta matèria formativa compta amb Josep M. Serra com a docent.

Filosofia per al Present. El nostre present, determinat pel projecte filosòfic de la modernitat i alhora per la crisi i la possible fallida d'aquest projecte com a tal, sembla espe-

cialment marcat per la desorientació i la incertesa. A partir de l'acostament a alguns autors i textos fonamentals de la filosofia i de la cultura contemporànies, l'assignatura buscarà les claus que poden ajudar-nos a repensar, ara i aquí, la nostra existència i el nostre lloc en el món, i a fer front als reptes ètics i polítics. Aquesta càpsula formativa la condueix Albert Espona.

Teologia Espiritual. És el cor de la teologia. L'estudi que ajudarà a valorar l'experiència espiritual personal i comunitària en el marc de l'existència cristiana. La teologia feta vida. O la vida il·luminada per Crist: trinitària, filial, fraterna i eclesial. Un camí que és interioritat, transcendència i relació. Compta amb Pere Oliva com a professor.

Inscripcions: El període d'inscripcions serà del 10 al 25 de gener del 2022 i les classes s'impartiran entre el 31 de gener i el 3 de juny. Cal contactar amb secretaria@iscrvic.org o bé per telèfon al 93 886 15 55 (de dilluns a dijous de 4 a 8 de la tarda).

Solsona i Vic caminen units en la promoció de la classe de Religió

El dissabte 11 de desembre es va celebrar la trobada anual de mestres i professors de Religió Catòlica del bisbat de Vic, que enguany també comptà amb la participació dels docents del bisbat de Solsona.

La jornada va començar amb una visita guiada a la Cova de Sant Ignasi que recentment ha estat enriquida amb els mosaics dedicats a la Història de la Salvació, obra del jesuïta eslovè Rupnik. Seguidament, el Dr. Antoni Prevosti, professor de Filosofia de la Naturalesa de la Universitat de Barcelona i expert en pensament oriental, va desenvolupar una conferència sobre l'educació cristiana a la llum de l'experiència ignasiana.

Inicià la seva dissertació explicant com la proposta de sant Ignasi sobre la necessitat d'elegir Déu com a «principi i fonament» per a una vida feliç pot il·luminar el sentit últim de l'educació cristiana. La intervenció del Dr. Prevosti va concloure amb un fructífer diàleg amb els participants, que donà resposta a algunes de les seves inquietuds.

La trobada va acabar amb una missa presidida pel bisbe Romà Casanova, el qual lliurà la missio als nous docents, un gest que mostra la necessitat de «caminar units», sinodalment, famílies, bisbats i docents per tal de promoure una veritable educació cristiana dels infants i joves.

Mons. Salvador Cristau, bisbe de Terrassa

Al migdia del dia 3 de desembre proppassat la Santa Seu feu públic el nomenament del nou bisbe de Terrassa, Mons. Salvador Cristau Coll. Aquesta diòcesi estava vacant després del trasllat de Mons. Josep Àngel Saiz Meneses a Sevilla. Mons. Cristau ha estat al capdavant del bisbat egarenc com a administrador apostòlic des del 15 de juny del 2021.

Mons. Salvador Cristau Coll va néixer a Barcelona el dia 15 d'abril de 1950. A la Universitat barcelonina va obtenir la Llicenciatura en Dret Civil (1972). Ingressà al Seminari Major de Toledo l'any 1976 i rebé l'ordenació presbiteral a la catedral toledana el 12 d'octubre de 1980. És llicenciat en Estudis Eclesiàstics per la Facultat de Teologia de Burgos. Va desenvolupar el ministeri sacerdotal entre les diòcesis de Toledo, Barcelona i Terrassa.

El 18 de maig del 2010 va ser nomenat bisbe auxiliar de Terrassa.

Festes mòbils per a aquest any 2022:

Dimecres de Cendra, 2 de març
Diumenge de Pasqua, 10 d'abril
Pasqua de Resurrecció, 17 d'abril
Ascensió del Senyor, 29 de maig
Pasqua de Pentecosta, 5 de juny
Corpus Christi, 19 de juny
Sagrat Cor de Jesús, 24 de juny
1r Diumenge d'Advent, 27 de novembre

La Pel·lícula

Volver a empezar

Dirigida per Phyllida Lloyd

Irlanda, 2020

Intèrprets: Clare Dunne, Harriet Walter

Drama

Sandra (Clare Dunne) és una jove mare soltera que un dia decideix abandonar el seu abusiu exmarit i lluitar contra el corrupte sistema immobiliari.

La seva idea consisteix a construir la seva pròpia casa, una llar càlida, segura i feliç on creixin les seves dues filles petites.

Per a això comptarà amb una sèrie d'amics disposats a ajudar-la. En el procés, no sols reconstrueix la seva vida, sinó que també es descobreix a ella mateixa.

Mn. Peio Sànchez destaca del film: «Quan algú lluita, tots s'uneixen en un dinamisme que mostra com l'amistat social ho pot tot.»

Seminaristes catalans, de visita a Vic

El propassat mes de desembre dos grups de seminaristes, dels seminaris de Barcelona, de Sant Feliu de Llobregat i de l'Interdiocesa, van visitar Vic. Un grup era format per alumnes del curs d'introductor propèdèutic, que correspon al primer any de seminari. Els seminaristes van conèixer la catedral de (amb una visita guiada per Mn. Jaume Casamitjana), el Museu Episcopal (visita guiada per Mn. Josep Maria

Riba) i el sepulcre de sant Antoni Maria Claret (amb les explicacions del pare Rovira, claretià). La jornada va acabar amb un dinar de germanor al Seminari de Vic. L'altre grup era format per seminaristes dels últims dos cursos de teologia del Seminari de Barcelona i de Sant Feliu de Llobregat. En aquest cas, el nombrós grup pogué gaudir de les pintures de la catedral de Vic amb les explicacions de Mn. Jaume Seguranyes.

Trobada nadalenca de les cúries de Solsona i Vic

Les cúries diocesanes de Solsona i Vic es reuniren el dimecres 22 de desembre en un acte fratern per desitjar-se un bon Nadal. La trobada tingué lloc a la Santa Cova de Manresa i consistí en una missa presidida pel bisbe Romà i concelebrada pels vicaris generals i judicials dels dos bisbats. Després hom pogué gaudir dels mosaics de Marko Rupnik amb una visita guiada i d'uns minuts d'oració a la cova de sant Ignasi.

La pau, do i fruit

Romà Casanova, bisbe de Vic

Des de fa cinquanta-cinc anys, quan sant Pau VI la va instituir, l'Església, en el primer dia de l'any civil, celebra la Jornada Mundial de la Pau. Cada any el Sant Pare ofereix la seva reflexió, donant resposta als reptes plantejats en cada moment i obrint horitzons als qui vulguin caminar per la sendera de la pau, essent d'aquells de qui diu Jesús: *Feliços els qui posen pau, Déu els reconeixerà com a fills* (Mt 5,9).

Són tres els camins per construir la pau: diàleg, educació i treball

La pau, certament, és cosa de tots i de cadascú. En el missatge d'aquest any 2022, el papa Francesc ens diu: «A cada època, la pau és tant un do que ve del cel com el fruit d'un compromís compartit. Hi ha, en efecte, una "arquitectura" de la pau, en què intervenen les diverses institucions de la societat, i hi ha una "artesanía" de la pau, que ens involucra a tots.» De fet, tenim un doble perill: el de pensar que la pau és qüestió de les grans esferes de poder, sense que nosaltres hi puguem fer res, i el de pensar que la pau és qüestió solament de pregària i de petites coses. Les esmentades arquitectura i artesanía estan a diferents nivells, però ambdues són necessàries per a fer possible la pau, tant en els cors de les persones com en les relacions socials i en tot el món.

La situació actual, tal com la descriu el Sant Pare, és punyent: «Malgrat els nombrosos esforços encaminats a un diàleg constructiu entre les nacions, el soroll eixordador de les guerres i els conflictes s'amplifica, mentre es propaguen malalties de proporcions pandèmiques, s'agregen els efectes del canvi climàtic i de la degradació del medi ambient, empitjora la tragèdia de la fam i de la set, i continua dominant un model econòmic que es basa més

en l'individualisme que en la compartició solidària.» Enfront d'aquesta realitat, les propostes del missatge papal són tres camins per a construir una pau duradora: el diàleg entre les generacions, com a base per a la realització de projectes compartits; l'educació, com a base de llibertat, responsabilitat i desenvolupament, i el treball, com a base per a la plena realització de la dignitat humana.

Els cristians som —i ho hem de ser sempre, sense excepcions!— homes i dones de pau. Recordem que un dels noms del Messies, d'aquell Fill que ens ha estat donat, és «Príncep de pau» (cf. Is 9,5). On siguem nosaltres —en la família, en el treball, en la política, en l'economia, en la cultura, en l'educació, en el lleure, en les parròquies, en les comunitats— hem de fer presents el missatge i les obres de la pau que ens venen de Crist. *Ell és la nostra pau* (Ef 2,14).

